

samme, som gælder for denne Anstalt, vil meget let komme til at gælde for de andre Sindsfygeanstalter, hvor Forholdet i det hele har været et lignende, og det vil altsaa i Virkeligheden komme til at dreje sig om en Omordning af Lægepladserne ved Sindsfygeanstalterne. Nu er Forholdet jo dette, at der er 1 Overlæge og 1 Reserverlæge ved hver Anstalt — i Aarhus, Bordingborg og Middelfart — desuden 2 Kandidater, 1 med 1000 og 1 med 600 Kr. — Forslagene under Nr. 113 og 114 ere dels blot en Rettelse dels Forslag om nødvendigt Inventar til Sindsfygeanstalten ved Bordingborg. Disse Forslag tiltrædes af Udvalget og ligeledes Forslagene under Nr. 115—16, der ogsaa kun ere Rettelser. Saa er der paa § 26 et Par Forslag, først Nr. 244 om at bevilge 150 Kr. til Lolland-Falsters Fængselsfællesskab; det er i Overensstemmelse med, hvad der ibrigt bevilges til Fængselsfællessaberne, og Udvalget har ingen Indvending fundet derimod. Heller ikke mod Forslaget under Nr. 246 om 1200 Kr. til Tilvebringelsen af et brandfrit Rum til Opbevaring af Skude- og Panteprotokollerne for Embedet som Herredsfoged og Skriver i Arts og Skippinge Herreder. Hvis nogen af de ærede Medlemmer erindrer de Forhandlinger, der i Fjor førtes om en ny Embedsbolig for denne Retsbetjent, og den Tvivl, der var, om den da udsete Plads var heldig, vil jeg kunne berolige dem med, at Boligen nu ligger paa en Plads, som man er tilfreds med fra de forskellige Sider. — Forslaget under Nr. 245 om 150,000 Kr. til ekstraordinære Politiforanstaltninger foreslaar Flertallet i Overensstemmelse med Tingets tidligere Stilling til nægte. Det er jo Penge, som anvendes til provisoriske Foranstaltninger.

Scharling: I det jeg tager Ordet for det Mindretal, som har tiltraadt Vædringsforslaget under Nr. 112, tillader jeg mig at forudstille denne almindelige Bemærkning vedrørende dette Mindretals Stilling til de stillede Vædringsforslag til de civile Budgetter, at det vil utvivlsomt være kendeligt, at der har været en Bestræbelse i Udvalget for, saa langt som det var muligt, at naa til Enighed paa disse Budgetters Omraade og at opstille saa faa Differenspunkter som muligt. Det vil være klart, at under saadanne Bestræbelser kunne adskillige af de Vædringsforslag, der fremsættes af det hele Udvalg, ikke betragtes som angivende, hvad Udvalget i dets Helhed eller dets enkelte Medlemmer netop have ønsket, eller staa som Udtryk for dets bestemte Opfattelse om,

hvad der er rigtigt, og særlig skal jeg bemærke for vort Mindretals Vedkommende, at der saaledes oftere er Vædringsforslag gaaende ud paa Nedsættelser, hvor vi kunde have ønsket en mindre Nedsættelse end den foreslaaede, medens man fra anden Side havde ønsket en større, og man har da mødt hinanden paa det Punkt, som er angivet i Vædringsforslagene. At Forslagene fremsættes af Udvalget i dets Helhed, vil derfor paa adskillige Punkter kun betyde, at vi for vort Vedkommende, ligesom de andre eventuelle Mindretal for deres Vedkommende, ikke have fundet det nødvendigt eller fundet tilstrækkelig Anledning til at tage Særstilling paa dette Punkt, og for enkelte Punkters Vedkommende har man tillige dertil knyttet Haabet om, at det muligt kunde komme under fornyet Overvejelse i en 3dje Behandling, som da kunde give et noget andet Resultat. Men i sin store Almindelighed maa naturligvis det, der saaledes staar som foreslaaet af Udvalget, betragtes som Udtryk for dets samlede Opfattelse. I det jeg beklager, at det heller ikke i Mar er lykkedes at naa den Ordning af de enkelte Punkter paa Justitsministerens Budget, om hvilken der i en Arrække har været Strid, nemlig de 2 Assessorer i Kriminal- og Politiretten og de ekstraordinære Politiforanstaltninger, som ere opførte paa § 26, findes der i øvrigt kun et enkelt Forslag, det af mig nævnte under Nr. 112, hvor Udvalget har delt sig. Det vedrører det af Ordføreren (H. Holm) omtalte Forhold: Ansættelsen af en anden Reserverlæge ved Sindsfygeanstalten ved Bordingborg. Det har forekommet os, at det finansielle Spørgsmaal her var saa underordnet over for Realiteten af Sagen, som gif ud paa at gøre det muligt at knytte den assisterende Kandidat, som nu alt findes, noget fastere, for noget længere Tid til Sindsfygeanstalten, end det er muligt, saa længe han kun staar som assisterende Kandidat. Man har nemlig ment fra Sindsfygeanstaltens Side, at medens man nu nødvendigvis maa stifte den paagældende Læge hvert Mar, vilde man ved denne Ordning, der kun kræver et Par Hundrede Kroner mere, have Udfigt til at beholde den assisterende Læge i 2, 3, 4 Mar, hvad der selvfølgelig netop ved en Sindsfygeanstalt, hvor det gælder om nøje Kendskab til Patienterne, har ikke ringe Betydning. Vi beklage derfor, at Udvalget i sin Helhed ikke har villet tiltræde dette lille Forslag.

J. C. Christensen: Maa ogsaa jeg, inden jeg gaar videre, komme med et Par almindelige Bemærkninger, som jeg knytter